

Modulární systém dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků JmK

v přírodních vědách a informatice

CZ.1.07/1.3.10/02.0024

CO UMÍ EXCEL?

CVIČEBNICE PŘÍKLADŮ PRO UČITELE

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Tabulkový kalkulátor představuje překvapivě silný nástroj pro řešení různorodých problémů. Tato cvičebnice několik vybraných aplikací z oblasti matematiky, šifrování ale i běžného života.

1. ČÍSELNÉ ŘADY

Zadání: Odhalte princip následujících posloupností a vytvořte pravidlo funkce v Excelu. Vypište prvních 20 čísel zadaných posloupností.

Jednoduché řady

- 1, 2, 3, 4, 5, 6, ...
- 1, 3, 5, 7, 9, 11, ...
- 1, 5, 9, 13, 17, 21, 25, 29, ...
- 1, 2, 4, 7, 11, 16, ...

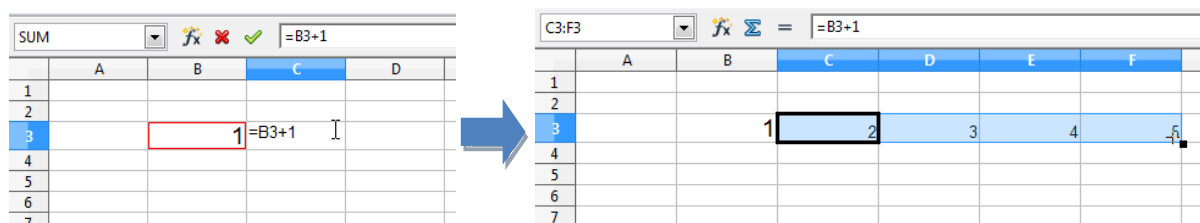
Polynomiální řady

- Kvadratický: 1, 4, 9, 16, 25, 36, 49, 64, 81, 100, 121, 144, 169, 196, 225, ...
- Kvadratický dva: 2, 8, 18, 32, 50, 72, 98, 128, 162, 200, 242, 288, 338, ...
- Kubický: 1, 8, 27, 64, 125, 216, 343, 512, 729, 1000, 1331, 1728, 2197, ...

Obtížnější řady

- Fibonacciho řada: 1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34, 55, 89, 144, ...
- Mocniny dvojky: 1, 2, 4, 8, 16, 32, 64, 128, 256, 512, 1024, 2048, 4096, 8192, ...
- Mocniny trojky: 3, 9, 27, 81, 243, 729, 2187, 6561, 19683, ...
- Faktoriál: 1, 2, 6, 24, 120, 720, 5040, 40320, 362880, 3628800, ...

Komentář: většinu řad je možné spočítat ze znalosti předcházejícího členů. Vzorec pro další člen zapíšeme do vstupní řádky a buňku roztáhneme. Praktická ukázka konstrukce jednoduché řady je na obrázku.

2. COLATZŮV PROBLÉM

Speciální řadou je tzv. Colatzův problém, který trápí matematiky již 80 let. Jeho řadu získáme aplikací následujícího postupu:

- vezmi přirozené číslo, pokud je sudé, vyděl jej dvěma, pokud je liché, vynásob ho třemi a přičti jedničku,
- tento postup opakuj, dokud se nedostaneš na číslo 1.

Zadání: pro malá čísla postup rychle skončí zpět u jedničky. Vypište posloupnost pro tato startovní čísla:

- 1, 4, 2, 1, 4, 2, 1, 4, 2, 1
- 7, 22, 11, 34, 17, 52, 26, 13, 40, 20, 10, 5, 16, 8, 4, 2, 1
- 27, 82, 41, 124, 62, 31, 94, 47, 142, 71, 214, 107, 322, 161, 484, 242, 121, ...

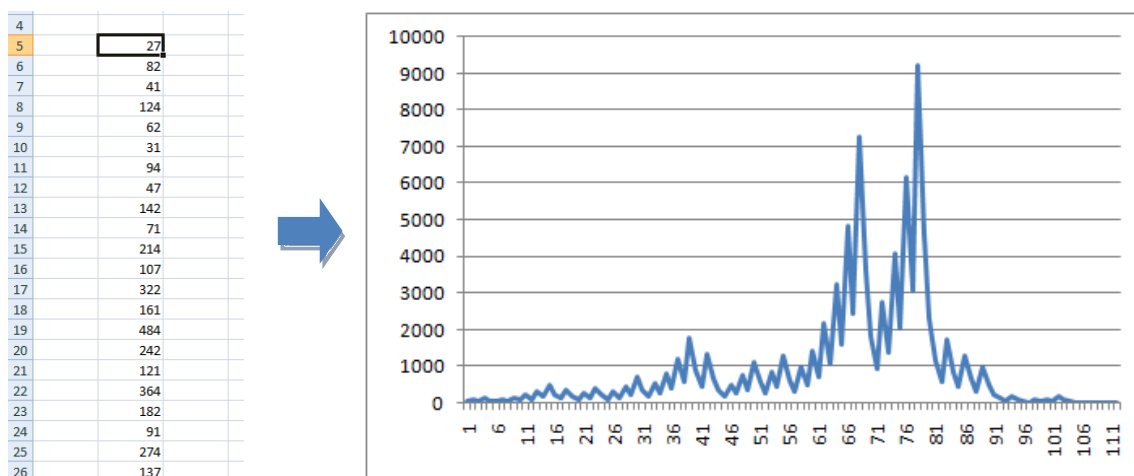
Mezi další úkoly může patřit:

- Vypište prvních 100 čísel Colatzovy posloupnosti pro vybrané číslo.
- Zakreslete je do grafu (viz obrázek).

Komentář: přestože postup pro výpočet jednotlivých členů této řady je velice jednoduchý, dostáváme různě velké posloupnosti pro různá iniciální čísla. Pro test sudosti použijeme funkci IF a matematickou funkci MOD, která testuje zbytek po dělení libovolným číslem.

- **IF(podmínka; příkaz1; příkaz2):** je-li splněna podmínka, vykoná příkaz1, jinak příkaz2
- **MOD (číslo; dělitel):** vrací zbytek po dělení čísla dělitelem

Problém je zajímavý mimo jiné i proto, že matematici dodnes nevědí, zda se Colatzova posloupnost vrací do jedničky pro všechna myslitelná přirozená čísla. Problém byl formulován v roce 1937 a pro doposud testovaná čísla hypotéza platí, není však jasné, zda podmínka bude platit pro všechna čísla.

3. PASCALŮV TROJÚHELNÍK

Pascalův trojúhelník je zajímavý matematický objekt, který v sobě skrývá řadu zajímavých vlastností. Například:

- Všechna kombinační čísla pro číslo n (kde n je řádek Pascalova trojúhelníku)
- Koefficienty pro umocnění dvojčlenu $(a+b)^n$ (kde n určuje řádek Pascalova trojúhelníku)
- Gaussovu křivku (viz níže)
- Sierpienského fraktál (viz další kapitola)

Na jeho konstrukci nám navíc vystačí držet se pouze jednoduchého pravidla sečtení nejbližších dvou buněk předchozího řádku.

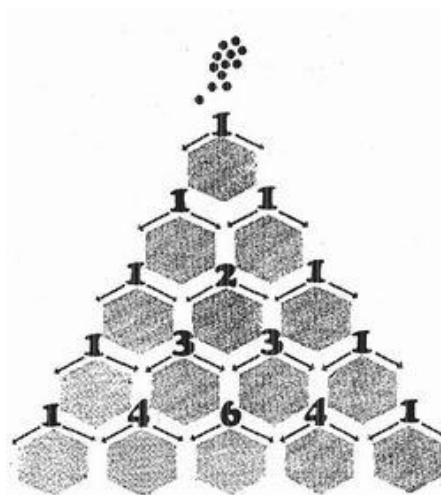
Zadání:

- Vypište prvních 20 řádků Pascalova trojúhelníku.
- Ke všem řádkům Pascalova trojúhelníku doplňte jejich součet (mocniny čísla 2).
- Vykreslete graf dvacátého řádku Pascalova trojúhelníku (Gaussova křivka).

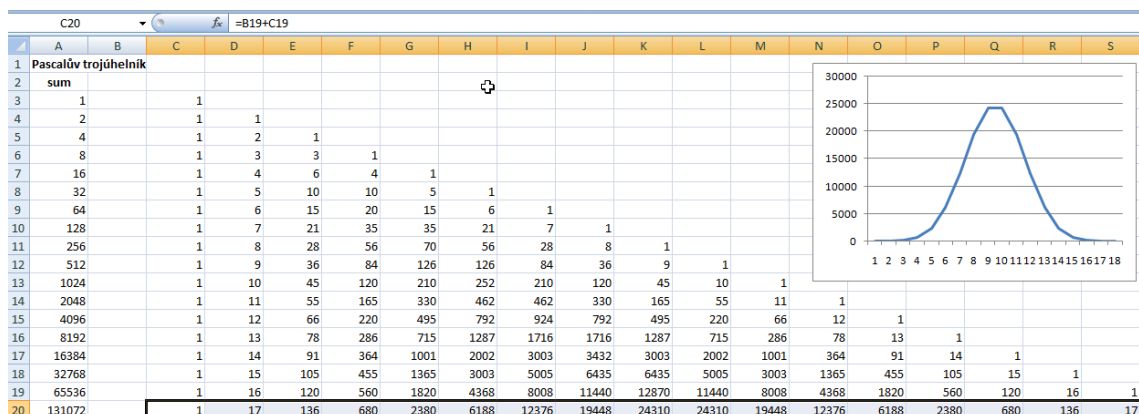
Komentář: pro vypsání Pascalova trojúhelníku jednoduše sečteme políčko nad buňkou a políčko vlevo nad buňkou. Tento vzorec po řádcích aplikujeme do trojúhelníkového útvaru. Pro součet jednotlivých řádků použijeme funkci SUM, jejíž parametry jsou koncové buňky, mezi kterými čísla sčítáme.

- **SUM(Buňka1:Buňka2):** sečte všechny buňky mezi Buňka1 a Buňka2

Na Pascalův trojúhelník se dá také dívat také očima statistiky. Představme si trojúhelník jako mechanismus, do kterého sypeme kuličky. Každé políčko představuje jednu výhybku, na které se kulička s pravděpodobností 50:50 vydá nalevo, či napravo.

Čísla v trojúhelníku pak určují počet cest, které na políčko vedou z jeho vrcholu – odráží tedy pravděpodobnost, že kulička skončí právě na tomto políčku. Čím hlouběji se v Pascalově trojúhelníku zanořujeme, tím blíže se rozložení cest do políček řádku blíží normálnímu rozložení (známé též jako Gaussovo).

4. SIERPIENSKÉHO FRAKTÁL

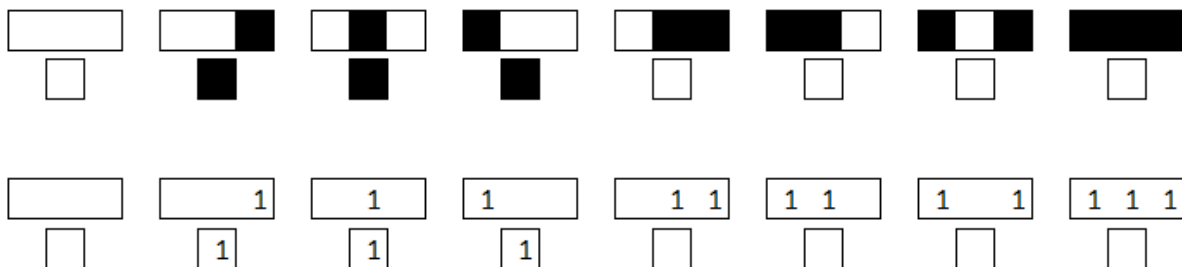
Pascalův trojúhelník v sobě ukrývá také Sierpienského fraktál. Co to znamená? Fraktál je sobě podobný útvar, tedy útvar, který se sám v sobě dále opakuje (až do nekonečna). Fraktály jsou navíc zpravidla velice jednoduše popsatelné. Ten Sierpienského je popsán takto:

1. Vezmi plný rovnoramenný trojúhelník
2. Rozděli trojúhelník na 4 menší rovnoramenné trojúhelníky
3. Prostřední z nich vyřizni
4. Na zbylé tři aplikuj znovu uvedenou proceduru

My si ukážeme 2 možné metody jak fraktál vykreslit – pomocí Pascalova trojúhelníku a pomocí tzv. buněčného automatu.

Zadání:

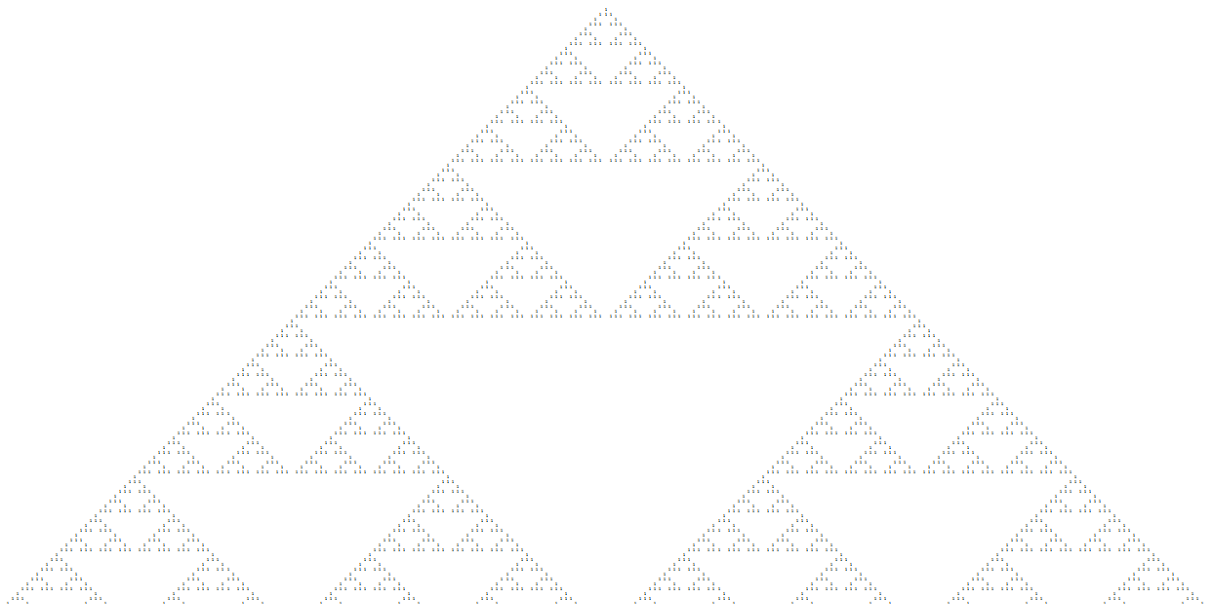
- Vykreslete Sierpienského fraktál pomocí vypsaní lichých čísel Pascalova trojúhelníku.
- Vykreslete Sierpienského fraktál pomocí buněčného automatu splňujícího grafické podmínky zakreslené na obrázku.

Komentář: U prvního příkladu stačí testovat, zda je dané číslo Pascalova trojúhelníku liché. Pakliže je, vypíšeme symbol 1, v opačném případě vypíšeme prázdný řetězec. Ke zjištění lichosti využijeme funkci MOD, k sepsání podmínky pak zavoláme příkaz IF. Zobrazený fraktál však není příliš podrobný (obsahuje málo políček). Proto vyzkoušíme druhý, buněčný přístup.

Buněčný automat popisuje pravidla pro chování jednotlivých buněk systému. V našem případě se budou buňky jednotlivých řádků dívat na tři sousedy v předcházejícím řádku. Podle jejich obarvení (počtu symbolů 1) se rozhodnou, zda svou hodnotu změni na 1, anebo prázdný řetězec. Pravidla pro vykreslení naleznete na obrázku.

K sestrojení funkce postačuje sečíst tři předchozí políčka a podle výsledku doplnit do buňky 1 nebo prázdný řetězec. K tomu využijeme funkce SUM a příkaz IF. Při aplikaci automatu na mřížku 100x100 dostaneme výsek hledaného fraktálu.

5. SUBSTITUČNÍ ŠIFRA

Na světě existuje celá řada metod, jak zašifrovat nějaký text. My si ukážeme několik nejzákladnějších způsobů využívajících posunů písmen v abecedě. První šifru, kterou si představíme je tzv. Caesarova šifra. Její princip spočívá v posunu všech písmen o 3 znaky ve směru abecedy (text „ahoj“ se tedy zašifruje jako „dkrm“).

Zpráva	A	H	O	J	J	A	K	S	E	M	A	S	J	A	S	E	M	A	M	D	O	B	R	E
Caesar	D	K	R	M	M	D	N	W	H	P	D	V	M	D	V	H	P	D	P	G	R	E	U	H

Zadání:

- Pomocí Caesarovy šifry zašifrujte zadaný text zprávy: D N E S J E H E Z K Y D E N
- Pomocí Caesarovy šifry dekodujte zprávu:
S R N O D G M H X N U B W Y H V N R O Q L M L G H O Q H

Komentář: Caesarova šifra využívá posunu o 3 znaky. Můžeme si však představit, že zprávu posuneme o libovolný počet znaků. Při šifrování se tradičně používá abecedy o 26 znacích. Proto můžeme znaky posunout o 1-25 různých pozic. K posunutí znaků využijeme jednoduchý vzorec.

- $C = A + B \text{ mod } 26$

Kde A reprezentuje písmeno zprávy a B reprezentuje číselný posun a určuje zbytek po dělení 26 – tedy zašifrované písmeno.

K aplikaci vzorce potřebujeme převést jednotlivá písmena na čísla. K tomu slouží funkce CODE, která vrátí ke každému znaku jeho číselnou podobu. Opačnou funkcí je funkce CHAR, která vrací k danému číslu odpovídající znak. Pro zjištění zbytku po dělení využijeme funkce MOD.

- **CHAR(číslo):** vrací znak se zadaným číslem
- **CODE(znak):** vrací číselný kód zadaného znaku

Kde A prezentuje písmeno původní zprávy, B prezentuje písmeno hesla, které leží pod písmenem A. Zbytek po dělení 26 nám dává nové zašifrované písmeno C. Výsledek zašifrování vidíme na obrázku.

Zpráva	A H O J J A K S E M A S J A S E M A M D O B R E
Heslo	H E S L O H E S L O H E S L O H E S L O H E S L
Šifra	H L G U X H O L P A H W B L G L Q S X R V F J P

Zadání:

- Zašifrujte pomocí hesla „JACK“ zprávu: K A Z D Y R A N O N A P I A N O H R A J E J A C K
- Rozluštěte zprávu pomocí hesla B O U R K A:
P P Q A V F P S C D L T K O V L X F P X H W D J E T

Komentář: princip je podobný jako u předcházejícího příkladu. Pouze je třeba zároveň vyčítat hodnoty hesla pod daným písmenem. K tomu opět použijeme funkci CODE a CHAR a také funkci MOD.

7. FREKVENČNÍ ANALÝZA

Zatím jsme se zabývali posunem všech znaků abecedy o zadaný počet symbolů. Trochu mazanější šifra však posune každý znak o jiný počet znaků. A se potom zobrazí například na B, avšak C se zobrazí například na X. Rozluštění takovéto šifry bez znalosti posunů jednotlivých písmen je opravdu náročné (26! kombinací). Může nám však pomoci metoda, která je založena na statistickém výskytu písmen v Českém jazyce – frekvenční analýza.

Frekvenční analýza je metoda, jak odhalit šifru na základě opakování písmen v běžném textu. Některá písmena se totiž vyskytují v jazyce mnohem častěji než jiná. A právě relativní četnosti výskytu si můžeme spočítat pomocí Excelu.

Zadání:

- Proveďte frekvenční analýzu zadaného textu
- Vytvořte sloupcový sloupcový graf frekvenční analýzy
- Srovnajte frekvenční analýzu se zadaným textem s libovolným jiným textem

Komentář: ke spočtení výskytů jednotlivých znaků využijeme funkce COUNTIF, která testuje podmínku na zadaném rozsahu buněk. Při roztažení podmínky bychom rádi, aby vybraný text zprávy zůstal zafixován. K tomu použijeme absolutní pozicování.

- **COUNTIF(Buňka1;Buňka2;PODMÍNK):** spočítá počet splnění dané podmínky na rozsahu buněk Buňka1 az Buňka2.
- **\$A\$1:\$Z\$4:** pomocí symbolu \$ označíme danou oblast A1 – Z4 absolutně. Při „roztažení“ podmínky na další symboly nedojde k posunu vybrané oblasti.

K následnému zobrazení frekvencí písmen pak použijeme standardní sloupcový graf.

	Rok	Inflace	Hodnota peněz	Úrok 1%	Úrok 6%
4	Start		10000	10000	10000
5	2000	3,9	9625	9718	10215
6	2001	4,7	9193	9371	10350
7	2002	1,8	9030	9297	10804
8	2003	0,1	9021	9381	11481
9	2004	2,8	8775	9215	11861
10	2005	1,9	8611	9133	12368
11	2006	2,5	8401	8998	12817
12	2007	2,8	8172	8839	13241
13	2008	6,3	7688	8394	13201
14	2009	1	7612	8394	13896
15	2010	1,5	7500	8352	14551
16	2011	2,2	7339	8253	15126

Zadání 2:

- V roce 2000 jste si začali ukládat každý rok 1000,- pod polštář. Jaká je hodnota těchto peněz nyní?
- V roce 2000 jste si začali ukládat každý rok 1000,- na bankovní konto s úrokem 3%. Jaká je hodnota těchto peněz nyní?

Komentář: příklady vedou na podobnou myšlenku jako předcházející úloha. Jediný rozdíl je v počáteční částce 0,- a pravidelném přírůstku 1000,-.

- $H+1 = ((H+V) / ((H+V) * (100+INFLACE - U)*0.01)) * (H+V)$

Kde H je hodnota peněz pro daný rok, H+1 je hodnota peněz v dalším roce, U je velikost zúročení (0%, 3%) a V je výše vkladu (1000,-). Příklady je možné doplnit i diskusí o výhodnosti různých typů investic (banky, nemovitosti atp.).

	Rok	Inflace	Vklad pod polštář	Vklad, 3% úrok	Vloženo
4	Start		0	0	
5	2000	3,9	962	991	1000
6	2001	4,7	1874	1958	2000
7	2002	1,8	2823	2994	3000
8	2003	0,1	3819	4113	4000
9	2004	2,8	4688	5123	5000
10	2005	1,9	5582	6191	6000
11	2006	2,5	6421	7227	7000
12	2007	2,8	7219	8243	8000
13	2008	6,3	7732	8948	9000
14	2009	1	8646	10151	10000
15	2010	1,5	9503	11321	11000
16	2011	2,2	10277	12420	12000